

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Moniky Javorové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **BAZARENT s.r.o. „v likvidaci“**
sídlem V Zátíší 810/1, 709 00 Ostrava - Mariánské Hory
zastoupený advokátem JUDr. Alfrédem Šrámkem
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 17666/15/5300-21441-702127 ze dne 16. 6. 2015
a č. j. 19799/15/5300-21441-702127 ze dne 22. 6. 2015, ve věci daně z přidané hodnoty,

takto:

I. Žaloby se zamítají.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 17. 8. 2015 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. 17666/15/5300-21441-702127 ze dne 16. 6. 2015, jímž byla zamítnuta odvolání žalobce proti platebním výměrům Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj č. j. 959625/14/3203-24802-809450, č. j. 961278/14/3203-24802-809450 a č. j. 962399/14/3203-24802-809450, všechny ze dne 18. 4. 2015. Uvedenými platebními výměry byla žalobci vyměřena daň z přidané hodnoty (dále „DPH“) za zdaňovací období květen 2011, červen 2011 a srpen 2011.
2. Dále se žalobce žalobou ze dne 24. 8. 2015 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. 19799/15/5300-21441-702127 ze dne 22. 6. 2015, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti platebnímu výměru Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj č. j. 289624/14/3203-24802-809595 ze dne 29. 10. 2014. Uvedeným platebním výměrem byla žalobci vyměřena DPH za zdaňovací období duben 2011.
3. Žalobce v žalobách namítal, že finanční orgány nesprávně dospěly k závěru, že žalobce neprokázal deklarované dodání minerálních olejů osobám registrovaným k DPH v jiných členských státech Evropské unie (dále jen „JČS“). Následně vznesl námitky ohledně zjištěného skutkového stavu jak ke všem odběratelům souhrnně, tak i k jednotlivým odběratelům. (Jednotlivé námitky jsou uvedeny a vypořádány níže.)
4. Žalovaný ve vyjádřeních k žalobám navrhl jejich zamítnutí. Trval na tom, že mu ohledně sporných dodávek minerálních olejů vznikly důvodné pochybnosti, a bylo na žalobci, aby prokázal splnění podmínek pro osvobození zboží dodaného do JČS od DPH, což tento neučinil.
5. Usnesením podepsaného soudu č. j. 22 Af 59/2015-49 ze dne 27. 2. 2018 byla řízení o obou žalobách spojena ke společnému projednání a rozhodnutí.
6. Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloby nejsou důvodné.
7. Ze spisového materiálu soud zjistil, že žalobce podal za předmětná zdaňovací období přiznání k dani, v nichž vykázal nadměrné odpočty. Správci dani vznikly pochybnosti o správnosti a pravdivosti údajů vykázaných v těchto přiznáních, a to zejména co do splnění podmínek pro osvobození od DPH dle § 64 zákona č. 235/2004 Sb., o DPH, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDPH“). Jednalo se o obchodní případy, kdy žalobce měl odebírat minerální olej od polské společnosti BIOGENIS Sp. z o. o., a dále dodávat společností CINTEX s. r. o. ve Slovenské republice, VINSARK s. r. o. ve Slovenské republice, NAZAKA KFT. v Maďarsku a SIA APART BALTICUM v Lotyšsku. Proto vyzval žalobce k odstranění pochybností. Vzhledem k rozsahu potřebného dokazování byly následně u žalobce zahájeny daňové kontroly, a to dne 7. 11. 2011 ve vztahu ke zdaňovacímu období květen až srpen 2011. Dne 30. 1. 2012 byla zahájena daňová kontrola i ve vztahu ke zdaňovacímu období duben 2011. Z provedených kontrol učinil správce daně závěry, že žalobce neprokázal osvobození dle § 64 ZDPH při dodání oleje RUST CLEANER CN:27101991 osobám registrovaným k DPH v JČS, a to proto, že neprokázal jak podmínku dodání těmto osobám, tak podmínku odeslání nebo přepravení této osobě

z tuzemska do JČS. Proto správce daně vyměřil žalobci daň za předmětná zdaňovací období výše uvedenými platebními výměry. Proti nim si žalobce podal odvolání, v nichž namítal nesprávné zjištění skutkového stavu a vyhodnocení provedených důkazů. Odvolání byla zamítnuta napadenými rozhodnutími.

8. Podle § 13 odst. 2 ZDPH se dodáním zboží do jiného členského státu pro účely tohoto zákona rozumí dodání zboží, které je skutečně odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu.
9. Podle § 64 odst. 1 ZDPH je dodání zboží do jiného členského státu plátcem osobě registrované k dani v jiném členském státě, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska plátcem nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou dodání zboží osobě, pro kterou pořízení zboží v jiném členském státě není předmětem daně.
10. Podle § 64 odst. 5 ZDPH lze dodání zboží do jiného členského státu prokázat písemným prohlášením pořizovatele nebo zmocněné třetí osoby, že zboží bylo přepraveno do jiného členského státu, nebo jinými důkazními prostředky.
11. Soud předně ve shodě se žalovaným konstatuje, že osvobození dodání zboží uvnitř EU od daně lze uplatnit pouze tehdy, jestliže právo nakládat se zbožím jako vlastník bylo převedeno na pořizovatele a dodavatel prokáže, že toto zboží bylo odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu, a že v důsledku tohoto odeslání nebo přepravy zboží fyzicky opustilo území členského státu dodání. Základním znakem operace uvnitř EU je totiž fyzický pohyb zboží z členského státu dodání do jiného členského státu, tedy jeho skutečné přemístění mezi členskými státy. (Srov. rozsudky Soudního dvora EU ze dne 27. 9. 2007 ve věci C-409/04, Teleos plc a další, a ve věci C-184/05, Twoh International BV.) V citovaném rozsudku ve věci Teleos plc a další SDEU dále uvedl, nelze uložit „dodavateli, který jednal v dobré víře a poskytl důkazy prokazující prima facie, jeho nárok na osvobození dodání zboží uvnitř Společenství od daně, povinnost doplatit daň z přidané hodnoty za toto zboží, jestliže se tyto důkazy ukážou jako nepravdivé, aniž by nicméně byla prokázána účast tohoto dodavatele na podvodu, pokud dodavatel přijal všechna opatření, která po něm mohou být rozumně požadována, aby zajistil, že dodání uvnitř Společenství, které provádí, jej nepovede k účasti na takovém podvodu.“ Důkazní břemeno o dodání zboží osvobozeného od daně z přidané hodnoty do jiného členského státu Evropské unie, tj. prokázání faktického odeslání zboží z tuzemska plátcem osobě registrované k dani z přidané hodnoty v jiném členském státě, leží na plátcu, který zdanitelné plnění uskutečňuje (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 14/2010 – 195 ze dne 30. července 2010, publ. pod č. 2172/2011 Sb. r. NSS).
12. Žalobce ve vztahu ke všem odběratelům tvrdil, že dle smluv mezi nimi a žalobcem si tito odběratelé zajišťovali a hradili přepravu sami. Dělo se tak na základě sjednané dodací doložky INCOTERMS 2000 v paritě EXW. Žalobce plnil odběratelům již dodáním ve skladu v Dětrichově nad Bystřicí, a nebyl oprávněn ovlivňovat průběh následné přepravy. Dále uváděl, že na CMR označení odesílatel odpovídá označení „prodávající“ a označení „příjemce“ odpovídá „kupující“. K tomu žalovaný uvádí, že tvrzení žalovaného je rozporné, neboť bylo-li plněno ve dodáním ve skladu žalobce, nebyl v okamžiku nakládky

Shodu s prvopisem potvrzuje

již jeho vlastníkem; přitom je uveden na CMR jako odesílatel, a tím pádem mu dle Úmluvy o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě přísluší právo s dopravovanou zásilkou disponovat. S tímto hodnocením se soud zcela ztotožňuje. Nadto podotýká, že soukromoprávní ujednání o podmínkách dodání zboží nemá vliv na důkazní břemeno v daňovém řízení. K tomu Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 8 As 14/2010 – 195 ze dne 30. 7. 2010, publ. pod č. 2172/2011 Sb. r. NSS, uvedl: *„Pokud stěžovatel (...) prodej zboží osvobodil od daně z přidané hodnoty, byl povinen opatřit si relevantní důkazy o tom, že předmětné zboží bylo skutečně přepraveno do jiného členského státu. Této povinnosti se nemůže zbavit ani v případě dodávky zboží při dodacích podmínkách s doložkou EXW (Ex Works - ze závodu).“* Následně pak v rozsudku č. j. 1 Afs 104/2012 – 45 ze dne 4. dubna 2013 doplnil, že *„ani pokud byla mezi stranami transakce sjednána dodací podmínka EXW, tedy že prodávající splní své povinnosti spojené s dodávkou zboží připravením zboží k převzetí pořizovateli v závodě prodávajícího, nelze snižovat nároky kladené na plátce daně a upustit od jejich povinnosti prokázat, že zboží bylo skutečně přepraveno do jiného členského státu“.*

13. Žalobce se dále dovolával své dobré víry, která dle něj plyne ze skutečností, že u všech odběratelů ověřoval jejich existenci ve veřejných rejstřících jejich státu, ověřoval u nich registraci k DPH, se všemi uzavřel rámcové smlouvy o dodávkách minerálních olejů, dodával zboží jen v případě, že kupní ceny byly uhrazeny, ověřoval dodání zboží při realizaci objednávek a při doručení nákladních listů CMR, kde bylo potvrzeno přijetí zboží. K této námitce se soud ztotožňuje s argumentací žalovaného, dle níž nelze v žádném případě dovodit, že žalobce přijal potřebná opatření tak, aby mohlo být usuzováno na jeho dobrou víru, neboť ve sporných případech (na rozdíl od případů správcem daně nezpochybněných) se kumulují shodné okolnosti, které dobrou víru žalobce vyvracejí: absence základních údajů na CMR (absence údaje o osobě, která zboží převzala, absence razítka a podpisu přepravce, v některých případech i podpis a razítko odběratele), absence stáčecích lístků, absence prohlášení pořizovatele či třetí osoby o dodání zboží, absence dokladů o vyskladnění v Dětrichově nad Bystřicí, absence dokladů o úhradě před dodáním zboží.
14. Dále soud souhrnně poznamenává k opakujícím se námitkám na nedostatečně zjištěný skutkový stav ze strany finančních orgánů, že tyto mají povinnost zjistit dostatečně skutkové okolnosti toliko v rozsahu na nich ležícího důkazního břemene, tedy ke zdůvodnění pochybností. Nemusejí prokazovat úplný skutkový stav odchylný od žalobcových tvrzení, resp. jak ve skutečnosti předmětná hospodářská aktivita proběhla.
15. Žalobce dále bez jakékoli konkretizace namítal nevypořádání svých námitek, nedůvodné odmítnutí navržených důkazních prostředků a nezjištění skutkového stavu. Pro značnou obecnost k tomu soud toliko uvádí, že žalobce si musí být vědom rozložení důkazního břemene v předmětných daňových řízeních, jak bylo výše popsáno.
16. Soud podotýká, že pokud se týče námitek, které žalobce toliko převzal z odvolání a přenesl do žaloby, aniž polemizoval s jejich vypořádáním žalovaným, odkazuje pro stručnost soud na toto vypořádání žalovaným, není-li dále uvedeno jinak.
17. Ve vztahu ke společnosti CINTEX s. r. o. žalobce namítal, že mu nelze přičítat k tíži skutečnost, že jeho odběratel nevede řádně svou účetní evidenci. Tuto námitku již v napadeném rozhodnutí vypořádal žalovaný s tím, že „nekontaktnost“ obchodního partnera žalobce byla toliko jednou z indicií, která založila pochybnost správce daně. Absence určité předepsané evidence se však může legitimně negativně projevit ve sféře

Shodu s prvopisem potvrzuje

toho, jehož v daňovém řízení tíží důkazní břemeno ke skutečnostem, jež by právě taková evidence mohla osvětlit. Žalobce dále namítal, že není zřejmé, ze které odpovědi na mezinárodní dožádání vyplývá, že jednatel přepravce W. W. P. podepsal polské daňové správě prohlášení, že mu daňový subjekt není znám, nikdy s ním nespolupracoval a nikdy mu neposkytl dopravní služby, kdy finanční orgány se nevypořádaly s věrohodností této osoby. Nadto z odpovědi na mezinárodní dožádání neplyne, jak se W. P. vyjádřil k nákladním listům CMR a ke skutečnosti, že na nich figuruje jeho podpis. K otázce věrohodnosti již žalovaný v prvním z napadených rozhodnutí správně poukázal na to (odst. 77), že žalobce nijak nespécifikoval, co by mělo nevěrohodnost W. P. způsobovat. Obsah vyjádření W. P. je zřejmý ze zprávy podané na formuláři SCAC-2004 polskou daňovou správou dne 13. 6. 2011, která je založena ve spise odvolacího orgánu pod č. 12. W. P. popřel jakoukoli spolupráci se žalobcem, uvedl, že ho nezná a tento nefiguruje v jakýchkoli jeho dokumentech. K nákladním listům se nevyjadřoval. To ostatně není na závadu, neboť sdělení polské daňové správy postačuje finančním orgánům k odůvodnění jejich pochybností, a není třeba, aby prováděly dokazování nad rámec potřeby prokázat důvodnost pochybností. Nebylo proto třeba kontaktovat z jejich strany odběratele společnosti CINTEX, navíc mezinárodní výměna informací neslouží k prokazování tvrzení daňového subjektu. K mezinárodnímu dožádání podle unijních předpisů není správce daně povinen, má-li být takovým dožádáním toliko prokázáno tvrzení daňového subjektu, ohledně něhož jej tíží důkazní břemeno (viz např. rozsudek Soudního dvora EU ze dne 27. 9. 2007 ve věci C-184/05, Twoh International BV., či rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 Af 48/2010-50 ze dne 27. 9. 2012, Sb. r. NSS č. 2809/2013). Pokud se týče požadavku žalobce na ověření vlastnictví vozidel, tuto uspokojivě vypořádal žalovaný v odst. 77 napadeného rozhodnutí a žalobce s tímto vypořádáním věcně nepolemizuje. Pokud se týče návrhu na ověření hotovostních plateb v účetnictví žalobce žalovaným (či soudem), pak i tato námitka byla vypořádána v odst. 75 napadeného rozhodnutí, kdy držení účetní dokumentace celní správou nebránilo žalobci v přístupu k ní, navíc otázka platby nerozptyluje všechny pochybnosti týkající se sporného intrakomunitárního dodání zboží.

18. Ve vztahu ke společnosti VINSARK, s. r. o., žalobce předně namítal, že mu nelze klást k tíži to, že tato společnost si neplní své povinnosti. O této námitce platí vše, co je výše uvedeno o shodné námitce ve vztahu ke společnosti CINTEX. Soud shodně se žalovaným pak dodává, že není náhodou, že tyto defekty v plnění svých povinností se vyskytují u všech sporných dodavatelů (viz odst. 76 napadeného rozhodnutí). Žalobce dále namítal, že finanční orgány nesprávně neakceptovaly prohlášení bývalého jednatele společnosti VINSARK D. W., že mu předmětný olej byl dodán. Soud se ztotožňuje s důvody žalovaného, jemuž tato výpověď k rozptýlení jeho pochybností nepostačovala, kdy ten uvedenou výpověď hodnotil v kontextu ostatních zjištění; je třeba zdůraznit, že uvedená výpověď byla v rozporu s obsahem daňových přiznání společnosti VINSARK, navíc svědek na nebyl schopen či ochoten poskytnout odpověď na podstatné otázky s uvedeným obchodním případem související – tedy jaké konkrétní společnosti byl olej následně přeprodán a na jakém místě byl na Slovensku vyložen. K námitce, že svědkovi B. nebyly předloženy otázky žalobce odkazuje soud plně na odst. 79 napadeného rozhodnutí, kde je zdůvodněno, proč bylo zaslání otázek vyhodnoceno jako opožděné a proč je navíc má žalovaný za irrelevantní. Jejich irelevance byla i důvodem odmítnutí opakovaného výslechu svědka v odvolacím řízení. Žalovaný se též ve stejném odstavci vyjádřil k důvodům

věrohodnosti svědka, kterou žalobce rovněž namítal. Pokud se týče námitky nevypořádání skutečnosti, že na nákladních listech CMR bylo provedení přeprav potvrzeno podpisy zaměstnanců Vovera trading, pak tuto skutečnost objasnil právě svědek B. O neověření hotovostních plateb v účetnictví žalobce platí to, co bylo uvedeno výše u společnosti CINTEX.

19. Ve vztahu ke společnosti Nazaka Kft. žalobce uváděl, že mu nelze klást k tíži, že přepravce EURO-TYTAN nevede řádně svou evidenci, ačkoli již v napadeném rozhodnutí sám žalovaný uváděl, že ze spisové dokumentace tato skutečnost vůbec nevyplyvá (odst. 80). K námitce nezohlednění výpovědi polského řidiče soud ve shodě se žalovaným uvádí, že řidič nebyl žalobcem konkretizován, a navíc jeho obecná výpověď nebyla vztažena ke konkrétní přepravě, uskutečněné 28. 6. 2011, o níž v řízení jde. Ohledně námitky neověrování hotovostních plateb platí to, co bylo ohledně totožných námitek uvedeno výše, pokud se týče předloženého dokumentu „dowód wpłaty“, s tímto se rovněž žalovaný vypořádal v odst. 80 napadeného rozhodnutí, kdy poukázal na jeho vadnost a irelevanci. Rovněž se soud zcela ztotožňuje s tamtéž uvedeným vypořádáním námitky o neprůkaznosti e-mailové komunikace, kdy údajně maďarská zpráva byla odeslána z českého portálu seznam.cz a byla v rozporu se zjištěními maďarské daňové správy.
20. Ve vztahu ke společnosti SIA APART BALTICUM žalobce opět namítal, že mu nelze klást k tíži to, že tato společnost si neplní své povinnosti a je nekontaktní. O této námitce platí vše, co je výše uvedeno o námitkách shodného obsahu. Žalobce dále namítal, že mu nelze přičítat k tíži, že jednatel přepravní společnosti Dolce songo V. H. nebyl schopen potvrdit přepravy, když bývalým jednatelem téže společnosti V. B. bylo provádění přeprav v jiných případech potvrzeno. K tomu žalovaný v odst. 81 napadeného rozhodnutí uvedl, že výpověď svědka H. přijal jako jeden z podkladů svých pochybností. Spolupráce v jiném období není pro věc rozhodná; navíc V. B. nikdy nebyl jednatelem společnosti a žalobce si jej zřejmě spletl s P. H., který potvrdil přepravy toliko v červenci 2011. Správní orgány se spokojily s vyjádřením svědka, že od 13. 10. 2011 do 14. 1. 2013 jeho společnost žádné přepravy pro žalobce neprováděla. Soud se tímto vším ztotožňuje. K dalším námitkám ohledně neověření dodání zboží u odběratele žalobce, ověření dodání zboží odběratelům odběratele soud dále připomíná to, co uvedl výše k tomu, k čemu slouží mezinárodní dožádání. O námitce neověření hotovostních plateb platí to, co bylo uvedeno o téže námitce ve vztahu k jiným společnostem výše.
21. Vzhledem k tomu, že soud má zato, že finanční orgány prokázaly dostatečně své pochybnosti, na nichž vystavěly napadená rozhodnutí, zamítal veškeré návrhy žalobce na doplnění dokazování před soudem.
22. Z výše uvedených důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnul.
23. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Ostrava 21. března 2018

Mgr. Jiří Gottwald

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje